

מלכות יאשיהו פרקים כ"ב-כ"ג פסוקים א'-ל'

רקע למורה

פרקים כ"ב-כ"ג מספרים את סיפורה של ממלכת יהודה בימי יאשיהו, נכדו של מנשה.

31 שנות מלכותו של יאשיהו שינו את ממלכת יהודה באופן דרמטי.

בפרקים אלו נלמד על המתרחש בירושלים בכלל ובבית המקדש בפרט, ונפגוש דמויות מגוונות:

יאשיהו המלך ובעלי תפקידים חשובים בממלכה:

- **יאשיהו המלך** - מפסוקים א'-ב' אנו לומדים כי יאשיהו החל למלוך בגיל צעיר, מלך 31 שנים ועשה הישר בעיני ה'.
- **שפן סופר המלך** - מבכירי השרים בממלכת יאשיהו. תפקידו היה לנסח עבור המלך את הפקודות ולכתוב איגרות.
- **חלקיה הכהן הגדול** - ממשפחת בני צדוק הכהן, אחראי על התנהלות המקדש.
- **חולדה הנביאה** - ניבאה בתקופת המלך יאשיהו ובתקופת פעילותם של הנביאים ירמיהו וצפניה. חז"ל מנו אותה כאחת משבע הנביאות שקמו בישראל (מגילה י"ד ע"א).

יוזמת יאשיהו על בדק הבית - פסוקים ג'-ז'

בשנת שמונה עשרה למלכותו, יזם המלך יאשיהו את בִּדְקַת הבית לבית המקדש, שמשמעו: בדיקת מצב המקדש ותיקון כל שנדרש. על פי המסופר בספר דברי הימים עלה הצורך לערוך בדק בית כי "הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה" (דברי הימים ב' ל"ד, י"א), בפרט בימיהם של אחז ומנשה, שהכניסו פולחן אלילי למתחם המקדש. יתר על כן, המקדש היה בניין עתיק, שהוקם מאות שנים לפני ימי יאשיהו, ושופץ מאז רק פעם אחת (בימי המלך יהואש, לאחר שהסתיימו שנות שלטונה של עתליה בת אחאב בירושלים).

יאשיהו לקח את הכסף שנאסף למטרה זו ושלח את שֹׁפָן בֶּן אֶצְלִיָּהוּ הסופר לצוות על חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל להתחיל במלאכה.

על פי המתואר בפסוקים העבודה התבצעה בנאמנות ומסירות. בעלי תפקידים רבים גויסו למשימה, ועמלו על תיקון בית ה' (חרשים - כורתי העצים, בונים - בנו את העצים שבקירות הבית, גודרים - בנו את קירות האבנים. על פי מצודת דוד).

ביטוי למסירות נוכל לראות בפסוק ז':

ו. אֲךָ לֹא יָחֹשֶׁב אֶתֶם הַכֹּסֶף הַנֶּתֶן עַל יָדָם כִּי בְּאִמּוֹנָה הֵם עֹשִׂים.

אנשי המלאכה לא מדדו את עבודתם בכסף, ועבדו בלי חשבון, בתום לב ומתוך נאמנות ואמונה במטרה.

תוך כדי העבודה על בדק הבית, קרה דבר מפתיע שהוביל לתגובה חשובה ומעניינת מצד המלך.

מציאת ספר תורה במקדש - פסוקים ח'-י"ג

חלקיהו הכהן מצא ספר תורה בבית המקדש. מה מיוחד בספר התורה? ומה יעשה בו שפן הסופר?

על פי המלבי"ם, ספר התורה שמצא חלקיהו הכהן היה ספר תורה מימי משה רבנו, שנשמר בישראל במשך דורות, אך נגנז בימי מנשה מלך יהודה, מחשש שמנשה יפגע בו.

שפן הסופר קרא בספר התורה בפני יאשיהו המלך. פסוק י"א מתאר שיאשיהו הגיב בבהלה למשמע הדברים שקרא לפניו שפן הסופר.

מדוע נבהל יאשיהו וקרע את בגדיו?

כך מסביר בעל מצודת דוד את תגובת יאשיהו: "ואמרו רבותינו ז"ל שמצאה כשהיתה מגוללת בפרשת תוכחות והיה התחלת הדף 'יולך ה' אותך ואת מלכך'..."

על פי חז"ל ספר התורה היה פתוח בפרשת התוכחות המופיעה בספר דברים, שם מתוארת הגליית העם והמלך: "יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן" (דברים כ"ח, ל"ו).

יאשיהו הבין שדברי התוכחה עלולים להתקיים בימיו, והוא וממלכתו עלולים לגלות מן הארץ. הבהלה של יאשיהו וקריעת בגדיו היו ביטוי לצערם ואבלו, והוא ציווה את שריו חלקיה הכהן, אחיקם בן שפן, עכבור בן מיכיה ונשפן הספר, ללכת אל הנביא ולבקש ממנו להתפלל עליו ועל העם ולבטל את גזרת החורבן, כמתואר בפסוקים י"ב-י"ג.

הפנייה לחולדה הנביאה - פסוקים י"ד-כ'

חלקיהו הכהן פנה אל חלקיה הנביאה היושבת בירושלים. בנבואתה התייחסה חולדה לגורל ממלכת יהודה ולגורלו האישי של יאשיהו.

חולדה ניבאה נבואה קשה על גורל ממלכת יהודה. היא הזכירה את דברי התורה שקרא שפן הסופר לפני יאשיהו, המבשרים שחטאי עם ישראל והליכתם אחרי עבודה זרה יביאו לגלות וחורבן.

על פי הנאמר בנבואת חולדה, תגובת יאשיהו מלך יהודה למציאת ספר התורה, הכוללת הבנה של משמעות דברי ה', קריעת הבגד, כניעה ותפילה לפני ה', תביא לכך שהגורל הצפוי ליהודה לא יתרחש בימיו אלא בדורות הבאים: "ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה..."

תיקוני יאשיהו - פרק כ"ג, פסוקים א'-כ"ד

בעקבות נבואת חולדה, מתאר הכתוב פעולות שנקט בהן יאשיהו כדי להמשיך את עשיית הישר בעיני ה', לבער את העבודה הזרה מקרב העם ולהחזירם בתשובה. הכתוב מעיד על מטרתו של יאשיהו: "...למנע הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית ה'" (כ"ג, כ"ד).

פסוקים א'-ג': כריתת הברית	
פרק כ"ג	
א. וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם.	יאשיהו אסף את העם לירושלים, בשביל לחדש את הברית בין הקב"ה לעם ישראל שמשמעותה התחייבות העם לעבוד את ה'. במעמד זה הקריא יאשיהו בפני הקהל הרב את דברי הברית הכתובים בתורה (כגון פרשת התוכחה בסוף חומש דברים), והעם והמלך התחייבו ללכת בדרך ה' ולשמור את מצוותיו.
ב. ויעל המלך בית ה' וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית ה'.	
ג. ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני ה' ללכת אחר ה' ולשמור מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית.	

פסוקים ד'–י"ד: טיהור בית המקדש ואזור ירושלים

- ד. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁכָּה וְאֶת שֹׁמְרֵי הַסֶּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל ה' אֶת כָּל הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם לְבַעַל וּלְאַשְׁרָה וְלִכָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֻם מִחוּץ לַיְרוּשָׁלַם בְּשָׂדֵמוֹת קִדְרוֹן וַנִּשָּׂא אֶת עֹפְרָם בֵּית אֵל וְהַשְׁבִּית אֶת הַכִּמְרִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וַיִּקְטֹר בַּבָּמֹת בְּעִיר יְהוּדָה וּמִסָּבִי יְרוּשָׁלַם וְאֶת הַמִּקְטָרִים לְבַעַל לְשֹׁמֵשׁ וְלִיָּחִיד וְלִמְעֻלֹת וְלִכָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא אֶת הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית ה' מִחוּץ לַיְרוּשָׁלַם אֵל נֹחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרָף אֹתָהּ בְּנֹחַל קִדְרוֹן וַיֵּדֶק לְעֹפֶר וַיִּשְׂלַךְ אֶת עֹפְרָהּ עַל קֶבֶר בְּנֵי הָעָם וַיִּתֵּן אֶת בְּתֵי הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית ה' אֲשֶׁר הִנִּישִׁים אֲרָגוֹת שָׁם בְּתִים לְאַשְׁרָה וַיֵּבֵא אֶת כָּל הַכֹּהֲנִים מֵעִיר יְהוּדָה וַיִּטְמֵא אֶת הַבָּמֹת אֲשֶׁר קָטְרוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגֹּבַע עַד בְּאֵר שָׁבַע וַנִּתֵּן אֶת בָּמֹת הַשָּׁעֲרִים אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שֶׁר הָעִיר אֲשֶׁר עַל שְׂמֹאֵל אִישׁ בְּשֵׁעַר הָעִיר אֲךָ לֹא יַעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת אֶל מִזְבֵּחַ ה' בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם אֲכָלוּ מִצֹּת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם וַיִּטְמֵא אֶת הַתֶּנֶת אֲשֶׁר בְּגִי בֶן (בְּנֵי) הַנֶּגֶם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְאֶת בְּתוּלָתוֹ לְמִלֵּךְ וַיִּשְׁבֹּת אֶת הַסּוֹסִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לְשֹׁמֵשׁ מִבֵּית ה' אֵל לְשֹׁכֵת נֹתֵן מֶלֶךְ הַסּוֹסִים אֲשֶׁר בְּפָרוֹרִים וְאֶת מִרְכָּבוֹת הַשָּׁמֶשׁ שָׂרָף בְּאֵשׁ וַיֵּבֵא הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל הַגֵּג עֲלִית אֲחָז אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשֵׁתֵי חֲצֹרוֹת בֵּית ה' נִתְּן הַמֶּלֶךְ וַיִּרְץ מִשָּׁם וַהֲשִׁילֵךְ אֶת עֹפְרָם אֵל נֹחַל קִדְרוֹן וְאֶת הַבָּמֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִיָּמִין לְהַר הַמִּשְׁחָתִית אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְעִשְׁתָּרֶת שָׁקֵץ צִידֹנִים וְלִכְמוֹשׁ שָׁקֵץ מוֹאָב וְלִמְלָכָם תוֹעֵבֶת בְּנֵי עַמּוֹן טְמֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבֹּר אֶת הַמִּצֵּבֹת וַיִּכְרֹת אֶת הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֵא אֶת מְקוֹמָם עֲצָמוֹת אָדָם.

לאחר חמישים וחמש שנות מלכותו של מנשה, סבו של יאשיהו, שהכניס עבודה זרה לבית המקדש ואף הקים מזבחות לעבודת הבעל והאשרה, פעל המלך יאשיהו לטיהור המקדש וירושלים.

מעשיו של יאשיהו:

- ציווה להוציא מבית המקדש את הכלים ששימשו לעבודה זרה ולשרפם.
- ביטל את עבודת הכמרים - כהני העבודה זרה שהקריבו בבמות בערי יהודה.
- הוציא את האשרה (עבודה זרה) מחוץ לבית המקדש וניתן את הבתים שנעשו בהם הכנות לעבודת האשרה.
- החזיר לירושלים כוהנים ששימשו לעבודה זרה ברחבי יהודה, כדי שתיפסק העבודה זרה בממלכה, והחזירם למוטב, אך לא נתן להם לשוב לעבוד בבית המקדש (ח'–ט').
- טימא את המקום שנהגו להעביר בו את הבנים למולך - גיא בן הינום (תיאור עבודת המולך מובא בסרטון בעמוד...)
- השבית את הסוסים והמרכבות ששימשו את מלכי יהודה לעבודה זרה (עבודת השמש).
- הרס את המזבחות שעשו אחז ומנשה, מלכי יהודה.
- הרס את הבמות שבסביבת ירושלים, שנבנו בימי שלמה המלך לעבודה זרה.
- שבר וכרת את המצבות והאשרים.

יאשיהו הרחיב את פעולות הטיהור גם לערי שומרון (ערי ממלכת ישראל שחרבה). • ניתן ושבד את המזבח, האשרה והבמה אשר עשה ירבעם בן נבט בבית אל. • הוציא עצמות של עובדי עבודה זרה שנמצאו בקברים ליד בית אל, ושרף את העצמות. בין הקברים נמצא קבר אחד בולט. וכששאל יאשיהו מה הקבר הזה נאמר לו שבקבר הזה קבור איש האלוהים שהוכיח את ירבעם בן נבט על חטאיו וניבא לו שיבוא יום ומלך ששמו יאשיהו יטמא את המזבח וישרוף עליו את עצמות העובדים לעבודה זרה עליו: "והנה איש אלקים בא מיהודה... ויקרא על המזבח בדבר ה' ואמר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר ה' הִנֵּה בֵן נֹלֵד לְבֵית דָּוִד יֵאֱשִׁיחוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלָיו אֶת כֹּהֲנֵי הַבָּמֹת הַמְקַטְרִים עָלָיו וְעֲצָמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלָיו" (מלכים א' י"ג, א'-ב').	פסוקים ט"ו-כ': טיהור בית אל וערי שומרון טו. וְגַם אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעַם בֶּן נִבְט אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת הַבָּמָה נָתַן וַיִּשְׂרֹף אֶת הַבָּמָה הַדֶּק לְעֶפֶר וַיִּשְׂרֹף אֶת־הָרָה. טז. וַיִּפֶן יֵאֱשִׁיחוּ וַיִּרְא אֶת הַקְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁם בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת הָעֲצָמוֹת מִן הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּטְמְאֵהוּ כְּדָבַר ה' אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. יז. וַיֹּאמֶר מֶה הַצִּיּוֹן הָלֹךְ אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשֵׁי הָעִיר הַקְּבֵר אִישׁ הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר בָּא מִיְּהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית אֵל. יח. וַיֹּאמֶר הַצִּיּוֹן לוֹ אִישׁ אֶל יַנְעֻ עֲצָמוֹתָיו וַיִּמְלְטוּ עֲצָמוֹתָיו אֶת עֲצָמוֹת הַנְּבִיא אֲשֶׁר בָּא מִשְׁמֶרֶץ. יט. וְגַם אֶת כָּל בְּתֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרֶץ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִים הִסִּיר יֵאֱשִׁיחוּ וַיַּעֲשׂ לָהֶם כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֵל. כ. וַיִּזְבַּח אֶת כָּל כֹּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר שָׁם עַל הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרֹף אֶת עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם.
לאחר פעולות טיהור המקדש וירושלים, ציווה יאשיהו את העם לחגוג את הפסח. הפסח הזה שנעשה לאחר טיהור המקדש, נחגג ברוב הדר ובהשתתפות כל העם. הכתוב מציין שמאז ימי השופטים לא נחגג הפסח באופן זה (דעת מקרא).	פסוקים כ"א-כ"ג: חגיגת פסח כא. וַיִּצְו הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַה' אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה. כב. כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה. כג. כִּי אִם בְּשִׁמְנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ יֵאֱשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַה' בִּירוּשָׁלַם.

סוף ימי יאשיהו - פסוקים כ"ה-ל'

בסיכום ימי מלכותו של יאשיהו מתאר הכתוב את צדיקותו של יאשיהו "וְכִמְהוּ לֹא הָיָה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל ה' בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ". הפסוק מנוסח באותן מילים המופיעות בפרשת שמע בספר דברים (פרק ו', ה': "וְאָהֳבָתָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ") ובכך מודגשת צדיקותו של יאשיהו. למרות שיאשיהו היה ממלכי יהודה הצדיקים, גזרת החורבן לא בטלה. הרושם של חטאי מנשה היה גדול מדי ואף יאשיהו על צדיקותו לא הצליח לתקנו (אברבנאל). ה' לא שב מחרון אפו, וגורלה של ממלכת יהודה היה כגורל ממלכת ישראל. ירושלים ובית המקדש, הבית אשר קרוי על שמו של ה', נחרבו.

בתיאור ימיו האחרונים של יאשיהו, אנו שבים להתבונן במצב המדיני של ממלכת יהודה ששכנה במקום אסטרטגי בסמוך לדרכי מסחר בין-לאומיות ממסופוטמיה למצרים (דרך הים ודרך המלך).

כפי שכבר למדנו, בימי יאשיהו, הלך והידרדר מעמדה של ממלכת אשור, בד בבד עם עליית כוחם של הבבלים. פרעה נכה מלך מצרים חבר למלך אשור בניסיון למנוע את ההשתלטות הבבלית, ויצא למלחמה נגד צבאו של מלך בבל (פסוק כ"ט). גם מצרים שאפה להיות גורם משפיע ונוכח באזור, ולכן, על פי המתואר בפסוק כ"ט עלה פרעה נכה לקראת מלך אשור כדי למנוע את ההשתלטות הבבלית.

יאשיהו מלך יהודה ניסה למנוע את שיתוף הפעולה בין מצרים לאשור (ככל הנראה מתוך הבנה שעדיף לחבור לכוח הבבלי המתעצם מאשר להמשיך ולחבור לאשור שאבותיו, מנשה ואמון, נכנעו לה והביאו על ממלכת יהודה חורבן רוחני). הוא יצא להילחם בפרעה נכה שהיה בדרכו להצטרף לצבא אשור, ובאזור העיר מגידו (שישבה על דרך הים), מצא יאשיהו את מותו בקרב (ראו בהצעת ההוראה על עליית כוחה של האימפריה הבבלית והכיבוש הבבלי).

יאשיהו הובא לירושלים ונקבר בה. בנו יהואחז הומלך תחתיו (על פי דעת מקרא, יהואחז, בנו הצעיר של יאשיהו הומלך על ידי 'עם הארץ', גוף שייצג את גדולי המלוכה. גוף זה העדיף את יהואחז על פני אחיו הבכור אליקים, מתוך תקווה שימשיך את דרכו של אביו).

הצעות הוראה:

הצעה 1: בדק הבית בימי יאשיהו - מלכים ב' פרק כ"ב

1. נקרא את פסוקים א'-י"א

בסיפור בפרק כ"ב מופיעות כמה דמויות.

נבקש מהתלמידים להשלים את הפרטים:

הדמות	תפקידה	פרטים על הדמות	מעשי הדמות המתוארים בפרק
יאשיהו	מלך יהודה	עשה הישר בעיני ה'.	מבקש שיערכו "בדק בית" לבית המקדש - תיקון ושיפוץ של המקדש. לאחר מציאת ספר התורה מבקש שילכו לנביא לדרוש בעדו ובעד העם.
שפן	סופר המלך	מבכירי השרים בממלכת יאשיהו. תפקידו היה לנסח עבור המלך את הפקודות ולכתוב איגרות.	שפן נשלח על ידי יאשיהו לפנות לחלקיה הכהן לקחת את הכסף הנמצא בבית המקדש ולערוך את בדק הבית.
חלקיה	הכהן הגדול	ממשפחת בני צדוק הכהן, אחראי על התנהלות המקדש.	ניהל את הכספים לצורך בדק הבית ודאג לבעלי מלאכה. תוך כדי שיפוץ המקדש הוא מצא ספר תורה.
חולדה	נביאה	ניבאה בתקופת המלך יאשיהו ובתקופת פעילותם של הנביאים ירמיהו וצפניה. חז"ל מנו אותה כאחת משבע הנביאות שקמו לישראל (מגילה י"ד ע"א).	בעקבות מציאת ספר התורה, יאשיהו שלח אל חולדה משלחת כדי שתתפלל עליו ועל העם לבטל את גזרת החורבן.

2. נשאל:

- מהו "בדק הבית"?
 - מדוע היה צריך לעשות אותו?
 - מי ניהל אותו ובאיזה אופן?
 - איזה אירוע דרמטי התרחש בעת בדק הבית?
 - כיצד הגיב יאשיהו לאירוע?
- מדוע מציאת ספר תורה היא אירוע דרמטי כל כך? מדוע המלך קרע את בגדיו?
אפשר לעיין בדברי המפרשים למל"ב כ"ב, ח':

מצודת דוד: ואמרו רבותינו ז"ל שמצאה כשהיתה מגוללת בפרשה תוכחות והיה התחלת הדף "וילך ה' אותך ואת מלךך..."
מלבי"ם: הספר תורה שכתב משה, שהיה מונח אצל הארון, גנזוהו בימי מנשה ששרף את התורה ועכשיו מצא אותו...

3. נקרא את פסוקים י"ב-כ'

התלמידים יתבקשו לסמן את:

- מטרת המשלחת ששלח יאשיהו לחולדה.
- נבואת חולדה על ממלכת יהודה.
- נבואת חולדה על יאשיהו.
- נסכם עם התלמידים:
- מהי מטרת המשלחת ומהי הנבואה של חולדה?
- מה למדנו על יאשיהו מהסיפור בפרק כ"ב?
- כיצד לדעתכם, יגיב יאשיהו על נבואת חולדה?

הצעה 2: הרפורמה של יאשיהו - תגובת יאשיהו לנבואת חולדה - פרק כ"ג

בעקבות נבואת חולדה, מתאר הכתוב פעולות שנקט בהן יאשיהו כדי להמשיך את עשיית הישר בעיני ה', לבער את העבודה הזרה מקרב העם ולהחזירם בתשובה.

על פי פסוק כ"ד: "...למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית ה'".

1. פסוקים א'-כ"ד: מעשיו של יאשיהו בעקבות נבואת חולדה

התלמידים יתאימו בין הפסוקים לכותרת ולהסבר.

הפסוקים	כותרת לפסוקים	הסבר

2. פסוקים כ"ה-ל': סוף ימי יאשיהו והערכת מעשיו

התלמידים יקראו פסוקים כ"ו-ל' ויענו על השאלות הבאות:

- כיצד מעריך הכתוב את יאשיהו?
- האם מעשיו של יאשיהו ביטלו את גזירת החורבן?
- כיצד מת יאשיהו?